

[Første næstformand]

gen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 41:

Forslag til folketingsbeslutning om afvikling af grundskatterne.

Af Bollmann (CD) m.fl.
(Fremsat 10/1 89).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Indenrigsministeren (Thor Pedersen):**

Centrum-Demokraternes forslag går ud på, at der skal fremsættes lovforslag om en generel afvikling af ejendomsskatterne inden for en periode på 8 år. For ejendomme, hvis ejere er fyldt 67 år, skal grundskatterne bortfalde allerede fra 1. januar 1989, og ligeledes skal grundskatterne på landbrugets produktionsjord samt erhvervsjendommers dækningsafgift bortfalde med det samme.

Folketinget vedtog i maj 1986, at kommunerne kan beslutte, om de vil udskrive grundskyld med en promille, der er højere end 6. 170 kommuner udskriver i 1989 grundskyld med en promille, der ligger over 6. I disse 170 kommuner kan kommunalbestyrelserne selv i dag udmærket nedsætte grundskatterne.

Skattetrykket er for højt i Danmark, og som det formentlig er alle bekendt, er der for tiden overvejelser i regeringen om, hvordan den fremtidige skattestruktur i Danmark skal være. Overvejelserne og de analyser, som regeringen har sat i gang i forbindelse hermed, foregår på baggrund af, at udviklingen i det indre marked i EF nødvendiggør betydelige tilpasninger i den måde, vi har indrettet vore skatter på. Tilpasningen til det indre marked betyder, at overvejelserne om den samlede skattestruktur må gennemføres med særlig hensyntagen til mulighederne for at forbedre konkurrenceevnen i dansk erhvervsliv.

Ejendomsskatterne udgør en omkostning såvel på folks boliger som for erhvervslivet, især naturligvis for landbrugs- og gartnerierhverve-

ne. Hensynet til de offentlige indtægter samt hensynet til befolkningens boligudgifter og erhvervenes konkurrenceevne vil indgå i regeringens overvejelser om det fremtidige skattesystem. Det er regeringens ønske at lade en vurdering af grundskatterne indgå i disse overvejelser.

Erling Christensen (S):

Jeg kunne fristes til at gøre ministerens ord til mine, men da jeg har forberedt mig en lille smule, synes jeg alligevel, jeg vil kommentere CD's beslutningsforslag.

Jeg vil gøre det ud fra en oplevelse i sidste uge, hvor jeg havde lejlighed til at se fjernsyn. Fra Danmarks Radio viste man, hvorledes selskabsskatteligningen foregår i Danmark: uretfærdigt, uens, tilfældigt, sølvgråt, som det blev sagt. TV 2 viste en film fra Cuba. Det er ikke, fordi jeg går ind for landets politiske system, men den slående forskel mellem moralen i Danmark og på Cuba trådte desværre alt for tydeligt frem.

Hvis moralen i Danmark i dag var ligefrem proportional med den dygtighed og intelligens, nogle partier herinde tillægger de mennesker, der rejser til udlandet med den formue, de har tjent i deres fædreland, så ville vi også have et godt samfund. Så ville vi også have en god moral i Danmark.

Når vi ser på det forslag, som CD har lagt på Folketingets bord til behandling i dag, så er det jo fyldt med rene, fine, gode, positive ord – på overfladen. Men det er et overfladisk forslag, hvis vi går i substansen. Det er udtryk for uretfærdighed mod vores ungdom og derfor udtryk for dårlig moral.

Jeg gjorde mig også den ulejlighed at kigge på ejendomsvurderingerne for 1986 og 1987; det var de nyeste tal, jeg kunne finde i de statistiske oplysninger, der var tilgængelige for mig derhjemme. Selv om antallet af ejendomme i Danmark faldt med ca. 30.000 fra 1986 til 1987, steg den kontante ejendomsværdi samme år – altså på ét år – med 314 mia. kr. Det er nogenlunde det beløb, der svarer til vores udlandsgæld. Jeg måtte godt nok have hjælp fra min kone, for jeg syntes, det var ret mange nuller, der var bagefter tallet. 314 mia. kr.! Grundværdierne steg samme år med 101 mia. kr. Grundværdierne for landbrugsejendomme steg samme år med 3,9 mia. kr. Stigningen i ejendoms-

[Erling Christensen]

skatterne samme år udgjorde knap 2,3 mia. kr., nemlig fra 6,4 til 8,7 mia. kr.

Ud af en samlet stigning i ejendoms- og grundværdierne på godt 314 mia. kr. udgjorde skatten 8,7 mia. kr., altså 2,7 pct. En skat på 2,7 pct. er altså efter CD's mening urimelig og tilfældig. Det skriver CD i bemærkningerne til forslaget. Jeg tror, en arbejder eller en politibetjent ville stille sig tilfreds med at skulle betale 2,7 pct. i skat af sin indtjeningssevne.

Ejendomsejerne – og altså også jeg – har altså et pænt overskud, en pæn formuestigning hvert år, og det uden at røre en finger. Vi kan jo ikke spise mursten, siger ejerne så; hvor har vi hørt det tit. Og nu tror CD altså også på det. Men hvad er det, der sker? Murstenene bliver spist med stor appetit, de bliver nemlig vekslet til fine fastkroner, som kan bruges til at forøge vores udlandsgæld. Ja, den blev fordoblet, da CD sad i regeringen. Er nogen i tvivl, så kan de jo spørge kreditforeningerne og pengeinstitutterne og se på omsætningen af obligationer for omprioriteringslån på Børsen.

Og lad mig slutte med ungdommen. En fjernelse af ejendomsskatten vil blive kapitaliseret i højere boligpriser. Det må en tidligere CD-boligminister have forstand på og let kunne forklare sin gruppe. Da der, som min svigermor siger, ikke er lommer i ligskjorten, er det bedre at gøre det billigere for de unge at købe bolig end at lade de ældre få høje priser for husene, gårdene og virksomhederne. Det er moralen.

Så meget moral havde man da også i CD, da man i 1985 snakkede om skattereform. Da var der nemlig ingen, der snakkede om at fjerne ejendomsskatterne.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg kunne ønske, at der var mange vælgere blandt lavtlønnede arbejdere, der selv har bygget hus, blandt dem, der snart skal på efterløn, og blandt dem, der sidder og spekulerer endnu på, hvordan det skal gå med deres hus, om de kan blive boende.

Selvfølgerlig findes den kategori, som Socialdemokratiet taler om, også, men der findes også en meget stor del ganske almindelige mennesker, som selv har bygget deres hus, og som, hver gang vi lægger noget på ejendommen, det gælder skatter, det gælder værdi af egen bolig, har store spekulationer. Gå ud og tal med de

mennesker, som for en stor del er gode socialdemokrater, om, hvad de føler for det. Jeg er ikke uenig i alt, hvad der blev sagt, men jeg er uenig i måden, det bliver sagt på, for den kan kun få disse mennesker til at tro, at er man ejendomsbesidder, så er man også nærmest millioner.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Som fru Inger Stilling Pedersen jo godt ved, har vi i Socialdemokratiet netop imødekømt det synspunkt. Det er ikke et problem for de ældre mennesker, der sidder i hus, der er hjælp til dem. Det vil ikke blive dyrere for dem, de behøver ikke at sidde med problemer. Så det har vi taget højde for i Folketinget. Jeg har oplevet det ude i kommunen, hvor jeg sidder. Vi er flinke til at hjælpe de ældre med at klare dette problem. Det er de ældres problem, vi klarer på den måde, men samtidig klarer vi også de unges, således at vi ikke får den kapitalisering, som jeg snakkede om i mit indlæg.

Karen Højte Jensen (KF):

Vi har i den konservative folketingsgruppe stor forståelse for, at Centrum-Demokraterne fremsætter dette forslag.

Må jeg som historisk betragtning understrege, at den konservative folketingsgruppe sammen med de øvrige daværende regeringspartier i 1986 stemte imod, at kommunerne blev tvunget til at udskrive grundskyld med mindst 6 promille.

Vi mener, at skattetrykket er for højt, og at det må reduceres. Såvel parcelhusejere som erhvervslivet, ikke mindst landbrug og gartneri, belastes af grundskatter. Jeg vil gerne i relation til landbruget påpege, at der er et udestående vedrørende miljøkompensation til landbruget.

Jeg vil gerne påpege, at en gennemførelse af beslutningsforslaget betyder et provenutab på 9 mia. kr., et ganske stort beløb. Må jeg som indenrigsministeren henviser til regeringens aktuelle overvejelser om mulighederne for at aflaste både personbeskatningen og erhvervsbeskatningen.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg synes, både indenrigsministeren og den

[Lykketoft]

konservative ordfører slipper for let ved at hykle interesse for dette forslags motiver.

Det kan ikke være rigtigt – og hvis det alligevel er rigtigt, vil jeg meget gerne have forklaret sammenhængen. Jeg kan ikke forstå, det kan være rigtigt, at der i de overvejelser, regeringen siger den gør sig om ændringer af skattestrukturen på grund af presset fra Europa, indgår, at man skulle nedsætte eller afskaffe ejendomsbeskatning. Det er stort set den eneste del af vores beskatning, der ikke er under pres fra den europæiske udvikling, og derfor er selvfølgelig et forslag som det, der er fremsat her, allerede af den grund fuldstændig urealistisk.

Vi bliver nødt til at overveje, hvordan vi kan sætte vores selskabsskatteprocenter ned. Vi er nødt til at overveje, hvordan vi kan sætte vores indkomstskatteprocent ned. Vi bliver nødt til i det lange perspektiv at overveje, hvordan vi kan sætte vores punktafgifter og måske vores moms ned. Hvordan er der overhovedet nogen, der i deres vildeste fantasi kan forestille sig, at man så oveni kunne lette den her beskatning?

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Måtte jeg sige til hr. Lykketoft, at jeg synes, han var for negativ i forhold til indenrigsministeren. Når regeringen har ejendomsskatterne med inde i overvejelserne om omlægninger, så må det selvfølgelig være, fordi en ejendomsskat ikke kan flyttes. Den er immobil.

Jeg forstod helt klart indenrigsministerens budskab sådan, at regeringen i sine overvejelser er inde på, om man bør forhøje ejendomsskatterne for derigennem at finde plads til de afgifts- og skattekilder, der er under pres, for jeg har ikke fantasi til at forestille mig – med de budskaber, der er udgået fra skatteministeren, fra økonomiministeren og fra regeringen i det hele taget – at regeringen har planer om at sænke ejendomsskatterne for at forhøje de personlige indkomstskatter. Det er jo kommunernes muligheder.

Jeg opfattede faktisk indenrigsministerens budskab positivt: at regeringen ser på det med henblik på at skabe dækning for de ændringer af vores skattestruktur fra immobile skattekilder, som er nødvendige, hvis tingene skal hænge sammen. Og det må en regering jo nødvendigvis have tingene til.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil ikke påstå, at jeg kan gøre hr. Lykketoft alt det, hr. Lykketoft ikke kan forstå, begribeligt. Men jeg beder både hr. Lykketoft og hr. Stavad forstå, at der er kun ét grundlag, man kan betale sin ejendomsskat på, og det er de indkomster, man i øvrigt har. Altså, ejendomsskat betales af indkomsterne, så det er altså en skattebyrde, der er med til at forringe folks forbrugsmuligheder, lige så vel som indkomstskatten er med til at forringe folks forbrugsmuligheder, så man kan opleve, at folk vander sig under det danske skattetryk. Det er i hvert fald det, man oplever, når man taler med folk ude omkring, at det er et problem.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Det er sikkert kommet som en overraskelse for de fleste i den tilstedeværende del af Folketinget, at en skat går fra i forbruget. Det gør alle skatter.

Men det, der er interessant i denne sammenhæng, er, at alle, som man er enig om har forstand på den slags, siger, at det største problem i forhold til EF-udviklingen, hvis man beskatter arbejdsindsats for hårdt, er de skatter, man kan løbe fra, den kapital, der er bevægelig, og den arbejdskraft, der er bevægelig.

Derfor bliver vi nødt til at beskæftige os med, hvordan vi kan gøre noget ved det. Det bliver en meget stor opgave. Jeg forstod også på markeringer fra statsministeren og andre ministre for et par uger siden, at det var det, man ville beskæftige sig med. Så er det da klart, at man ikke kan begynde at foregøgle befolkningen, at de skatter, der ikke kan løbes fra, vil man også sætte ned, og det var sådan lidt det – jeg er jo mindre velvillig end hr. Stavad – men det var sådan lidt det, jeg anede man gav et uindfrieligt kvart løfte om fra indenrigsministerens side, og det ville i så fald være gammel Venstreideologi. Det kan bare ikke blive praktisk politik.

Så skal man i øvrigt tilføje, at det dér med at fjerne ejendomsskatter jo desværre også kun er en fornøjelse for den generation, der tilfældigvis – som hr. Erling Christensen sagde i sin ordførertale – har skødet, når det sker, for det bliver øjeblikkelig kapitaliseret i højere ejendomspriser, og det vil sige, at den lykkelige afmatning i ejendomsprisudviklingen, som vi har oplevet – den giver nogle problemer for nogle,

[Lykketoft]

men for samfundet som helhed er den lykkelige – den vil man bryde, hvis man gennemførte et forslag som dette.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Det skal være den sidste bemærkning til hr. Lykketoft. Det bør ikke være sådan i skattepolitik – hverken når det gælder ejendomsbeskatning eller personbeskatning – at det afgørende er, om man kan løbe, at man skal finde skatteobjekter ud fra, om man kan løbe fra det, altså ud fra sådan et jægerinstinkt.

Der er også et andet argument. Det hedder vel retfærdighed. Det gjorde jo ikke noget, om der også var retfærdighed i den måde, vi opkræver skatter på i Danmark, at man er sikker på, at man tilgodeser, at det er de største og bredeste skuldre, der også bærer de største byrder. Det er vel det, der opfattes som retfærdighed.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Stavad for en kort bemærkning – og så vil jeg foreslå, vi derefter vender os til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Hvis indenrigsministeren, efter at han er blevet indenrigsminister, havde taget sig tid til at læse nogle af de betænkninger, som uden tvivl også ligger i Indenrigsministeriet, så ville indenrigsministeren vide, at ejendomsbeskatningen faktisk er en af de mest retfærdige beskatninger, vi overhovedet har.

Men hovedspørgsmålet til indenrigsministeren – med de antydninger, han kom med, og hvor jeg kan forstå, jeg var for venlig i min tolkning – er: Hvor vil regeringen finde penge? Hvorfor siger indenrigsministeren det, han siger i dag, når det utvetydigt har lydt fra regeringen, at det, man prioriterede som det område, der var mest trængt, og hvor vi gennem omlægninger og på anden måde skulle have lettelser, det var de personlige indkomstskatter?

Man kan ikke både blæse og have mel i munden. Det kan man heller ikke, selv om man er indenrigsminister, og derfor synes jeg, at vi kan slutte ligesom ham, der sagde, at ærlighed varer længst, for den bliver så lidt brugt. Sådan er det tilsyneladende, når det er indenrigsministeren, der skal svare på spørgsmål, som er besværlige for ham.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Indenrigsministeren – og det bliver så en sidste bemærkning i denne omgang.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Det er helt afgjort en sidste bemærkning til hr. Stavad.

Det er ikke nok at læse betænkninger. Man kan også tage ud i landet og møde de problemer, som danskerne har, de problemer, danskerne står over for, for det er efter regeringens opfattelse velbegrunnet, at man siger, man vil se alle skatteproblemerne i Danmark som en helhed: hvad skal betales, og hvordan skal byrderne fordeles? Her er ikke tale om, at ejendomsbeskatningen – heller ikke når det gælder ejendomsbeskatningen på erhvervsvirksomheder – skal være undtaget en sådan vurdering.

Regeringens ønske er at se det hele som en helhed.

Bjørn Poulsen (SF):

CD's forslag om afvikling af grundskatterne kan SF ikke støtte, og det kommer nok ikke som en overraskelse for Centrum-Demokraterne, men uden at jeg skal gå ind i disputten mellem indenrigsministeren og de mange socialdemokratiske skatteordførere, så vil jeg gerne sige til indenrigsministeren, at der også er noget, der hedder retfærdighed inden for skatteområdet.

Når vi ved, at landbrugsjord i Ringkøbing Amt – god landbrugsjord, masser af kartofler – vurderes til 4.000 kr. pr. ha, og den samme jord 100 km nordpå vurderes til næsten det dobbelte, er der jo ikke meget retfærdighed tilbage i det. At det er retfærdigt, at jorden er betydelig dyrere på Lolland-Falster, er helt klart, men så længe vi har et vurderingssystem, som tager så lidt hensyn til, hvad man i virkeligheden kan få ud af sin landbrugsjord, synes jeg, man skulle interesse sig for dette område, inden man begynder på noget andet.

Så synes jeg nok, at når man begynder at tale om provenutab på 1 mia. kr., så er man lige lovlig langt ude, for der er jo også noget med, at den beskatning, som pålægges landmanden, er fradragsberettiget, således at man får halvdelen tilbage.

Jeg kan godt se, at denne jordbeskatning hvirler tungt på landbruget, men vi synes, at den er nødvendig. Og det er nødvendigt ikke bare at

[Bjørn Poulsen]

beskatte landbrugserhvervet, men i allerhøjeste grad også resten af ejendommene i dette land.

Jeg synes, det er interessant at prøve at sammenstille fjernelsen af grundskatterne på landbruget med det forlig, som man har lavet fra regeringens side, hvad angår landbrugslovgivningen, hvor man helt klart åbner for, at det fremtidigt er naboopkøb, der skal til, og at det vil presse priserne op. Samtidig vil man så, når det kommer til stykket, på et eller andet tidspunkt begynde at tale om, at man også vil fjerne grundskatterne, hvis ellers man kan få det til – skal vi sige – at fremstå som en helhed inden for hele beskatningssystemet.

Jeg synes, at man blot fra regeringens side skulle erkende, at de grundskatter, vi har, faktisk er meget fornuftige som redskab til at holde priserne på fast ejendom i dette land nede. Niveauet er efter vores mening for højt, men det er i hvert fald lavere, end det ville være uden denne grundbeskatning, og det synes jeg ærlig talt er en meget, meget stor fordel – ikke mindst for unge mennesker.

Lad mig så til slut som landmand sige: Fjernelse af grundskatterne vil i hvert fald betyde, at antallet af unge, der i fremtiden søger på landbrugsskoler, yderligere vil blive halveret. Og jeg ved ikke, om det er den form for erhvervspolitik, man fra CD's eller fra regeringens side vil føre i dette land.

Jørgen Winther (V):

Venstre har stor sympati for CD's beslutningsforslag om afvikling af skat på produktionsjord.

Det er stadig et fast og et klart mål på Venstres program at afskaffe skat på produktionsjord, men i den nuværende situation og under de nuværende forhold er det desværre ikke muligt.

Som det er nævnt tidligere, er der i alt 170 ud af landets 275 kommuner, som i dag har en højere promise end de 6. Disse 170 kommuner har i dag den fulde frihed til at nedsætte grundskylden, hvis de bestemmer sig for at gøre det.

Grundskatter – der er det specielle forhold ved dem, at de rammer vilkårligt og er en fravigelse af et sundt princip om, at det er indtjeningsevnen, der skal danne grundlag for en skatteberegning. Specielt i forhold til landbruget synes vi, at denne beskatningsform virker urimelig. Grundskatterne belaster et erhverv,

uden at der er en reel begrundelse for, at netop landbrugets produktionsjord skal beskattes hårdere end andre produktionsmidler i erhvervslivet. Der er her tale om en skævdeling, som må udjævnes, hvis man ønsker et godt rustet landbrug, der vil være i stand til at tage den øgede konkurrence op i forbindelse med indførelsen af det indre marked i 1992.

Med det perspektiv for øje er det dog ikke tilstrækkeligt blot at ligestille de forskellige erhverv. Der er behov for, at vi på længere sigt får afskaffet grundskatterne, hvis vi ønsker at forbedre konkurrenceevnen og derved få udbytte af de store fordele, som ligger i et tættere sammenknyttet Europa.

Samtidig må vi dog være opmærksom på, at det indtægtstab, det offentlige vil lide, hvis grundskatterne afvikles, er stort, som også den konservative ordfører sagde. Disse faldende indtægter må modsvares af færre udgifter, hvis vi ikke igen skal opleve en periode med ubalance på statsbudgettet.

Som man kan forstå, har Venstre rigtig megen og stor sympati for forslaget, men vi ønsker at betone, at det bør indgå i en helhedsløsning i forbindelse med en ændring af den samlede skattestruktur.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg forstår stadig væk godt, at venstrefolkene her i salen har et problem med at forklare det, der er sandheden, nemlig at spørgsmålet om at nedsætte ejendomsskatterne kommer aller-, allernederst på en hvilken som helst regerings prioriteringsliste i disse år – også den regering, der sidder nu. Det forstår jeg godt man har vanskeligt ved at forklare.

Men jeg er alligevel nødt til, når man nu ikke vil indrømme det, gå ind i en ærlig snak, så at spørge: Når man skal vælge – og nu snakker vi ikke så meget om erhvervslivets ejendomsskatter, for det er jo den lille del af det; den store del af ejendomsskatterne betales af de samme mennesker, som betaler personlige indkomstskatter – når man skal vælge, hvad der er mest nyttigt for samfundet, hvad der er mest opmuntrende for folks lyst til at arbejde og løbe en risiko, hvad er det så, der skal ned? Er det skatten af den sidst tjente krone, man arbejder for, eller er det ejendomsskatterne?

Aage Brusgaard (FP):

Fremskridtspartiet er selvfølgelig klar over, at det kan volde problemer at betale grundskatter såvel som alle andre skatter og afgifter. Vi er også fuldt vidende om, at der kan være særlig store problemer for en landmand ved at betale skat af produktionsjord. Selv om denne skat er fradragsberettiget, så hjælper det ikke alle de landmænd, der ingen indtægter har at trække fra, og det er altså på grund af den politik, der er blevet ført i de sidste 15 år, at disse landmænd står i den situation.

Fremskridtspartiets holdning er nu som tidligere, at det, vi skal koncentrere os om i dette land, er at få den personlige indkomstskat nedsat så hurtigt som muligt, og derfor er Fremskridtspartiets holdning i dag, at vi ikke kan støtte dette forslag.

Elisabeth Arnold (RV):

Det af Centrum-Demokraterne fremsatte forslag går ud på at afvikle grundskatterne over en periode på 8 år og derudover lave nogle hurtigere afviklingsordninger for pensionister.

Jeg synes ikke, at CD skal bebrejdes, at de fremsætter dette forslag. Når man kender CD's politik, er det ganske logisk, men for Det Radikale Venstres vedkommende har vi jo altid betragtet grundskatter som fornuftige, og Centrum-Demokraterne kan ikke have forventet støtte fra vores side, og det får de selvfølgelig heller ikke i denne sag.

Der er mange herinde, der er enige om, at skattetrykket er for højt. Det mener vi fra Det Radikale Venstres side der kan være meget rigtigt i, men vi mener nu, at grundskatterne ikke er det, der påvirker konkurrenceevnen mest, som også tidligere fremhævet af nogle.

Hvis vi skal lempe skattetrykket her i Danmark, vil Det Radikale Venstre hellere lempe erhvervsbeskatningen og den direkte personbeskatning.

Endvidere synes jeg ikke, at vi fra Folketingets side skal spille os skattepolitiske instrumenter af hænde. Vi har brug for at spille på mange tangenter. Vi har brug for at finde mange måder at sammensætte skattebyrderne på i dette land.

Hvis Folketinget vedtager dette beslutningsforslag, vil vi spille os nogle skattepolitiske instrumenter af hænde, hvad jeg ikke synes vi bør gøre. Derfor kan Det Radikale Venstre ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg synes, det var en flot tale, fru Elisabeth Arnold holdt. Jeg synes, det er en fornøjelse, når politikere tør sige tingene, som de er, også selv om de indimellem kan være upopulære, og da fru Elisabeth Arnold jo er ordfører for et af regeringspartierne, vil jeg spørge indenrigsministeren, om ikke det er rigtigt forstået, at det, som fru Elisabeth Arnold her gav udtryk for, var den holdning, som regeringen også står for. Hvis indenrigsministeren havde benyttet sig af den tale, som fru Elisabeth Arnold her har holdt, havde vi undgået nogle diskussioner indtil nu. Derfor skal jeg takke fru Elisabeth Arnold for den klarhed, det har skabt i forhold til regeringens holdning, og jeg tager det selvfølgelig som udtryk for, at det også dækker indenrigsministerens.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan tilsige en positiv udvalgsbehandling. Vi mener måske ikke, at det absolut skal foregå, som det er nævnt i beslutningsforslaget, men vi mener, at mange af de elementer, der er trukket frem, er rigtige at få drøftet.

Og så synes jeg stadig væk, at Socialdemokratiet kommer sådan lidt nemt om ved de mennesker, som har det svært. Kommunerne kan sørge for én, når man er pensionist, siger man, og alt er såre godt. Nej, den store bekymring har de mennesker, der skal overveje at gå på efterløn, altså sidder i en situation, hvor de ved, at nu går indtægten ned, og at de får problemer med ejendomsskatter og værdi af egen bolig. Derfor mener jeg, at man bør se på nogle af de problemer, disse mennesker har. Det betyder ikke nødvendigvis, at det skal gælde for alle mennesker, men der er mennesker, der er i nogle svære overvejelser, om man kan blive i eget hus i de kommende år eller skal over i en dyr lejlighed – det må man huske på. Skal disse mennesker skifte bolig, får de ingen under 3.000–4.000 kr. om måneden, men så kan de måske være så heldige at få boligsikring.

Jeg synes virkelig, at der er grund til at tage disse menneskers problemer op, også i en forbindelse som denne, og derfor tilsiger vi en positiv udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Den holdning, som fru Inger Stilling Pedersen gav udtryk for, at vi bør indrette vores skatelovgivning, så at folk, der i øvrigt har opført sig fornuftigt og planlagt deres alderdom, kan blive boende i deres egen bolig den dag, de bliver gamle, deles 100 pct. af Socialdemokratiet. Derfor har vi også en særlig lav lejeværdi for pensionister. Derfor har vi også en regel om indefrysning af ejendomsskatterne for pensionister, der selv vælger det.

Men det undrer mig lidt, at fru Inger Stilling Pedersen interesserer sig for efterlønsmodtagerne. Vi skal vel ikke mere end et par år tilbage, hvor Socialdemokratiet stillede et forslag om, at også efterlønsmodtagerne skulle have fuld adgang til at indefryse ejendomsskatterne på lige fod med pensionisterne, men hvor bl.a. fru Inger Stilling Pedersen og hendes parti forhindrede det. Derfor vil jeg da godt høre, om den nye holdning, som fru Inger Stilling Pedersen giver udtryk for, og som måske er en følge af, at Kristeligt Folkeparti er blevet løsladt af regeringen, vil den også kunne udmønte sig her i folketingssalen? For så vil Socialdemokratiet meget gerne fremsætte vores forslag, så også gruppen af efterlønsmodtagere kan få de rimelige forhold, som pensionisterne har i dag.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Nu taler hr. Stavad om indefrysning. Der er også noget, der hedder psykologi. Og der er mange mennesker, som ikke kan lide den tanke – jeg ved ikke, om hr. Stavad har talt med pensionister, også med nogle af dem, der sidder og har klaret sig selv – at nu skal de alligevel ikke betale ejendomsskatterne, nu kan de altså lade pengene stå i huset, så de først skal betales senere. Prøv at tale lidt med de mennesker om, hvad det vil sige.

Jeg synes, man burde kunne finde et flertal i Folketinget for, at alle, der går ned i løn, også kan blive siddende i deres egen bolig, både hvad angår værdi af egen bolig og ejendomsskatter. Men man kan jo sætte en eller anden grænse, så det ikke også kommer til at gælde de her millionærer, man er så bange for. Men der er altså mennesker, der har meget store bekymringer med hensyn til, at man nu ikke længere

kan klare sit eget. Det er ikke en fast praksis, men noget man kan få, altså få ejendomsskatterne indefrosset, og det er der mange der ikke kan lide.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg gjorde forsøg på at stille et forholdsvis klart spørgsmål til fru Inger Stilling Pedersen. Desværre fik jeg intet svar.

Det spørgsmål, som jeg stillede, det var: Hvis Socialdemokratiet kommer med et forslag, der åbner en mulighed, som efterlønsmodtagerne ud fra deres egen beslutning, deres eget frie valg kan benytte eller lade være med at benytte, vil fru Inger Stilling Pedersen så være med til at give efterlønsmodtagerne den mulighed?

Og så kender jeg hele diskussionen om psykologien. Men hvis nu vi glemmer den og siger, at vi vil give valgmuligheder til vore ældre, vil fru Inger Stilling Pedersen så være med til at give også efterlønsmodtagerne den valgmulighed, som pensionisterne har i dag? Det synes jeg kunne være et godt skridt i den rigtige retning, for det står allerede nu klart, at det forslag, som fru Inger Stilling Pedersen har udtalt sin sympati for her, i hvert fald ikke bliver gennemført. Skulle vi så ikke samles om at lave noget fornuftigt i fællesskab?

Bente Juncker (CD):

Ja, jeg vil gerne sige tak for de pæne ord til de partier, der har givet tilslutning til at se positivt på dette i udvalget.

Når Centrum-Demokraterne har fremsat dette forslag, er det, fordi vi altid har haft den holdning, at grundskatter var noget bras. De rammer uretfærdigt, og de er meget geografisk betinget. Vi synes, det er komplet vanvittigt, at man, hvis man bor i én kommune, skal betale én skat, og bor man i en anden kommune, skal man betale en anden skat. Vi synes simpelt hen, at grundskatterne er urimelige, og vi ønsker at få dem afskaffet.

Jeg vil gerne sige tak til ministeren, som kom med nogle pæne ord og sagde, at det skulle indgå i overvejelserne. Det noterede jeg mig. Det skyldes jo nok, at ministeren ved, at der ikke bliver råd til at lempe personskatterne. Vi kan lige så godt sige det ligeud: Der bliver ikke råd til at lempe for den personlige indkomstskat. Men det, man kan gøre, er at lempe nogle andre

[Bente Juncker]

skatter, nemlig dem, der er bunduretfærdige, og det er bl.a. grundskatterne.

Der blev sagt fra V og K, at skattetrykket er for højt. Ja, det er det. Men hvad med at starte med noget, man kan overskue, nemlig grundskatterne, og se at få afskaffet en skat, der er totalt urimelig?

Så hørte jeg at, Socialdemokratiets ordfører blandede Cuba ind i det. Og Socialdemokratiets ordfører talte meget om moral. Jeg vil gerne sige, at der overhovedet ikke var nogen moral i det, Socialdemokratiets ordfører sagde. Jeg synes, at hr. Erling Christensen skulle stille sig op ude i Hvidovre og fortælle alle dem, der er nær en tvangsauktion, hvad han står og siger her. Det, der er sket, er nemlig, at folk efter skattereformen overhovedet ikke har råd til at bo i deres eget hus. Skattereformen kan vi nok ikke få lavet om på, men hvad, om vi kunne lempe nogle af byrderne, og dér er grundskatterne en af mulighederne. Hvis hr. Erling Christensen er i tvivl, kan han bare slå op i alle aviser. Der er hver eneste dag 2-3 sider med folk, der må gå fra hus og hjem netop på grund af den velsignede skattereform.

Så svang hr. Erling Christensen sig også op og fortalte om ejendomsvurderingerne, og at priserne vil stige. Nej, der er ingenting, der stiger med den skattereform. Folk kan dårlig hulle sig igennem med de begrænsninger, der er lagt på rentefradraget.

Så talte hr. Erling Christensen også meget pænt om en politibetjent. Jamen det er sådan, hr. Erling Christensen, at en politibetjent ikke har råd til at bo i eget hus, hvis familien har én indkomst, men det kunne han måske, hvis man lempede på andre områder, og her er bl.a. grundskatterne en af mulighederne.

Jeg vil gerne sige tak til Kristeligt Folkeparti, som talte om almindelige mennesker, for det er jo det, det handler om. Det drejer sig ikke om et forslag for velhavere, men om, at man begynder at lempe nogle beskatningsformer for almindelige mennesker, og hvis man kan lempe over 8 år, så mærker man det stort set ikke.

Jeg må erindre om – som der også står i bemærkningerne til forslaget – at man har reguleret grundskyldpromillen i Gentofte Kommune, og det, der kom ud af det, var stort set ingenting til fordeling på den almindelige skat.

Så siger Venstre og Konservative igen, at de har stor sympati for forslaget, og at skattetryk-

ket er for højt. Ja, det er en værre gang lirumlarum, men jeg tror virkelig, at indenrigsministeren har fået øje for, at skatten ikke bliver sænket, som man har talt om i det sidste års tid, og som man har talt om, hver gang der toner en ny minister frem. Men der bliver jo ikke råd til at sænke skatterne særlig meget, det ved vi alle sammen, og CD er stort set de eneste, der tør sige det, men et område, hvor man kan gå ind og lempe, det er netop ejendomsskatterne.

Ja, når vi har fremsat dette forslag, er det, fordi vi vil prøve at komme igennem med nogle lempelser, og hvis dette forslag ikke går igennem Tinget, kan jeg godt sige, at så fremsætter vi et beslutningsforslag, der går ud på, at ejendomsskatterne kan fratrækkes igen, for vi må simpelt hen have nogle lempelser for husejerne.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Vi ved jo, at CD er født på denne sag, og derfor ved vi også, at realiteter og argumenter preller af på CD, så derfor er det sådan set ikke fru Bente Juncker, jeg specielt vil henvende mig til.

Jeg vil bare sige til dem, der måtte være faldet for det argument, at der så var nogle flere politibetjente, der skulle kunne få eget hus, at der er ikke én eneste politibetjent i Danmark, der får bedre mulighed for at købe sit eget hus, hvis vedkommende ikke har muligheder for det i dag, fordi man måtte gennemføre dette forslag. Der vil nemlig ske nøjagtig det, at priserne vil stige så meget, at ydelserne bliver de samme, således at der bliver mere til de gamle ejere og mindre til fællesskabet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 42:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af lejeværdibeskatningen.

Af Bollmann (CD) m.fl.
(Fremsat 10/1 89).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

CD har fremsat forslag om, at det pålægges regeringen at ændre lejeværdireglerne. Reglerne skal efter forslaget ændres sådan, at lejeværdien nedsættes i takt med, at boligens restgæld bliver nedbragt. Hovedformålet med forslaget er ifølge bemærkningerne at medvirke til, at den private opsparing øges. Samtidig vil forslaget kunne være en hjælp til ældre medborgere, som måske i pensionisttilværelsen har økonomiske problemer med deres ejerbolig. Efter forslaget er udgangspunktet, at lejeværdien skal beregnes af ejendommens restgæld i stedet for på grundlag af ejendomsværdien.

Først vil jeg sige om forslaget, at regeringen forstår da ganske vel tankegangen bag forslaget, nemlig at man i videst muligt omfang skal sikre, at de ældre kan blive boende i deres ejerbolig, og at skattesystemet ikke må forhindre dette, og vi forstår da også meget vel den tankegang, der ligger bag forslaget, at der skal være et incitament til at spare op ved at nedbringe gælden i sin bolig.

Men jeg må også anføre en hel del betænkeligheder ved det forslag, som CD her har fremsat.

Jeg vil minde om, at da reglerne om lejeværdibeskatning blev indført, skete det jo netop for i videst muligt omfang at sikre, at der skattemæssigt er en i hvert fald i princippet ligelig behandling af to skatteydere, hvad enten de placerer deres formue i en ejerbolig eller f.eks. i en post obligationer, der giver renter.

CD har her haft tanke især for ældre medborgere, der bor i egen bolig. Hvis vi nu tager en sådan pensionist, som i stedet for at placere sin formue i ejerbolig har valgt at placere sin formue i obligationer eller aktier eller noget andet, der giver et afkast, hvad kan da begrunde, at

man, hvis man placerer pengene på den ene måde, ikke skal beskattes af et afkast, men hvis man placerer dem på en anden måde, skal man? Her er i hvert tilfælde en principiel forskelsbehandling af ældre borgere og for så vidt af alle skatteydere, som jeg anser for meget betænkelig.

Som forslaget er formuleret, vil det også medføre, at lejeværdibeskatningen bliver noget vilkårlig, for styrken i den vil jo komme til at afhænge af den enkelte ejers behov for lånoptagelse. Der kan være mange grunde til, at man optager et lån med sikkerhed i ejerboligen. Lad mig f.eks. for selvstændige erhvervsdrivende nævne, at for dem kan ordningen, som den er skitseret her, meget nemt komme til at medføre ugunstige virkninger, fordi selvstændige erhvervsdrivende meget ofte finansierer deres virksomhed mod sikkerhed i fast ejendom, specielt ejerboliger, og derfor ikke vil have gavn af en særlig lempelig lejeværdibeskatning.

Vi støder også i forslaget på det gamle problem med manglende symmetri mellem beskatning af renteindtægter og renteudgifter. Ifølge CD's forslag skal lejeværdibeskatningen altså mindskes i takt med, at restgælden sænkes, men det vil medføre et betydeligt incitament til, at mennesker, der både har gæld og aktiver af en eller anden art, vil realisere deres aktiver og bruge provenuet til at reducere restgæld. Det vil altså sige, at forslaget medfører ikke nogen som helst øget opsparing, men bare en anden form for opsparing, nemlig gældsnedbringelse og dermed forvridninger på kapitalmarkedet. Jeg synes, det hører med i beskrivelsen af mine betænkeligheder ved forslaget.

Lad mig så slutte med at anføre som det helt selvfølgelig, at forslaget helt centralt er skattereformstof, og at reglerne på dette område ikke kan ændres, uden at alle skattereformpartierne er enige om det. Efter regeringens opfattelse blev reglerne på dette område lagt fast med skattereformen, og på den baggrund kan regeringen ikke støtte CD's forslag.

Lykketoft (S):

Der er ikke nogen som helst tvivl om det, skatteministeren sagde til sidst: der er tale om skattereformstof, og derfor kan det virke lidt som et slag i luften, at CD kommer med dette forslag.